

har været paatenkt at give Beskyttelse, er den Statue, der staaer paa en offentlig Plads. Naar man har sagt med Hensyn til alle Bestemmelserne i § 7, at man ved at udstemme dem vilde skabe Privilegier for Kunstnerne, da er det en total Forrykkelse af hele Standpunktet. Nei, vi have ikke stabt noget Privilegium ved §§ 1 og 2 i denne Lov; men vi have kun stabt almindelig Ret, som Kunstnerne bør have, og Spørgsmaalet er her, om der skal gjøres de Undtagelser, som § 7 nævner, fra den Berettigelse, som vi ere enige om, at Kunstnerne have Krav paa. Det er dette, jeg ikke kan see, at vi kunne indlade os paa, naar det er opløst og ikke har mødt Modsigelse, at det er almindelig Vedtægt, at en Haandværker eller Industriadrivende, naar han vil benytte et Kunstværk, henvender sig til Kunstneren om Tilladelse dertil. Jeg kan henvise til de Udtryk, hvori denne Sag er omtalt i Udvalgsbetænkningen — de ere umiddelbart hentede fra Akademiets Betænkning, at det er en Vedtægt, der er saadant indgroet mellem Kunstnerne og Haandværkerne, at ingen ærefjær Borger overtræder den. Det forekommer mig virkelig, at det vilde være et stærkt Stykke, om vi nu vilde bekræfter Berettigelsen for Alle og Enhver til at bruge Kunstnerens Arbejde uden hans Samtykke og til at mishandle det, saa meget man vil. Det er efter min Anskuelse netop i en god og smuk Interesses Tjeneste, at Udvalget foreslaaer, at § 7 skal gaae ud. Vi troe, at det er af Vigtighed for Industrien og for den gode Industri, at det bliver som hidtil, at Haandværkeren modtager Kunstnerens Veiledning, og ligesom det nu har vist sig, at Industrien ikke har lidt ved Vedtægten, frygte vi heller ikke for, at Industrien skal stades, fordi vi ogsaa i denne Retning give Kunstneren en Ret. Naar det er blevet htrret med Hensyn til § 7 Lit. a, at Forbud af den Natur lettelig vilde bevirke, at man thede til fremmede Gjengiveiser, tillod jeg mig en Afbrydelse, idet jeg bemærkede, at fremmede Afbildninger rammer Loven ogsaa, saa dem skulle vi nok holde ude. Der svarebes da: Ja, men i Udlandet vil man ikke kunne holde fremmede Afbildninger ude; nei, tilvisse! saa arrogante ere vi ikke at tænke paa at bekræfter Loven for Udlandet.

Slutningsparagrafen viser, at først naar Udlandet gennem Traktater bliver enig med den danske Regjering, tænkes der paa gjensidig Beskyttelse; men jeg kan ikke indsee, at en Kunstner, fordi han har solgt sit Arbejde til det Offentlige, skal have mindre Værn om sit Arbejde.

Hvad Lit. b angaaer, seer jeg heller ikke, at naar en Kunstner har tegnet et Mønster, f. Ex. for en Shawlsfabrikant, at han da ikke skulde have samme Ret over denne Tegning som over alle andre, at han kan overdrage Kjøberen sin Berettigelse. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man her skulde gjøre Undtagelser. Der er sagt, at den, der kjøber en saadan Tegning, kan tage Patent paa den, men er det ikke naturligt, at Kunstnerens Berettigelse ifølge §§ 1 og 2 er det, der skjærmer? og see vi hen til vor Patentlovgivning, da er den i høi Grad ufuldstændig, og det er høit for 5 Aar, at den, der maaste i dyre Domme har kjøbt en Tegning til Anvendelse i sit Haandværk eller sin Industri, ad denne Vej kan opnaae Beskyttelse. I Frankrig og andre Steder, hvor man troer at kjende Noget til Industriens Lær og tilbørligt at kunne afveie dens Krav ligeoverfor Kunsten, er der ikke Tvivl om, at den paa gjældende Fabrikant kan erhverve sig Kunstnerens Ret umiddelbart ved Kjøb. Det er blevet erkjendt, at det umægteligt kan lede til farlige Glusjoner af Kunstnerens Ret, hvis man lader Slutningsbestemmelsen i § 7 staae og derhos ligeledes fra Forbudet undtager Udsmykning af Fabrikationsgjenstande. Det er erkjendt, og jeg skal blot bemærke, at det forekommer mig, at i det Oieblik, vi skrive Loven, skulle vi ikke i dem indskrive Afgang til Glusjoner. Vel have vi Domstole, som vi kunne paakalde; men vi skulle ikke ved Lovens selv gjøre det til en Nødvendighed, at Domstolene skrive ind imellem Borgerne. Forsaaavidt der endelig med Hensyn til § 7 Lit. c er udtalt Frygt for, at illustrerede Tidender ikke lettelig skulle kunne udkomme, naar der med Hensyn til Afbildningerne deri forvredes Samtykke fra Kunstnerens Side, saa viser jeg hen til Tilstanden, som den nu er her i Kjøbenhavn, hvor vi have en illustreret Tidende med et stort Abonnentantal; ikke en eneste af dens Tegning-